

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU
Dr. A. Starčevića 23, Dubrovnik

Povrv- 38/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIK, u ime Republike Hrvatske po sucu Diani Butigan Granić , u pravnoj stvari ovrhovoditelja DUBAC PROMET d.o.o. Čibača, Dubac 14, OIB: 02373377075, zastupan po Anti Kačiću, odvjetniku u Dubrovniku ,a protiv ovršenika TEHNOGRADNJA d.o.o., Podgaj 3A, Čajkovica, OIB: 89157818657, zastupan po Maru Mihočeviću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, na ročištu za objavu presude održanom dana 31. srpnja 2026.g.

p r e s u d i o j e

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ovr-4486/2024 (Javnobilježnički predmet: UPPS/OS-Ovr-745/2024) od 10. listopada 2024. donesen po javnom bilježniku Sandri Marinović iz Blata, te se prihvaća tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

"Nalaže se ovršeniku TEHNOGRADNJA D.O.O., OIB: 89157818657, ČAJKOVICA, PODGAJ 3A, 20236 Mokošica da ovrhovoditelju DUBAC PROMET d.o.o., OIB: 02373377075, Dubac 14, 20207 Čibača, na temelju vjerodostojne isprave i to: izvadak iz poslovnih knjiga, FINACIJSKA KARTICA, NAMIRI TRAŽBINU U IZNOSU OD 59.015,00 EUR uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od:

34.880,00 EUR od 06.06.2024. do isplate;

24.135,00 EUR od 07.06.2024. do isplate;

pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun ovrhovoditelja IBAN HR5624070001100644853, model HR99, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi, zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 1.930,19 EUR uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, na račun IBAN HR5624070001100644853, model HR99, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi.“

- II. Dužan je tuženik platiti tužitelju iznos od 13.210,15 EUR na ime troškova parničnog postupka u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja protiv tuženika kao ovršenika podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi naplate svog dospjelog novčanog potraživanja u iznosu od 59.015,00 eura, s pripadajućim zateznim kamatama, temeljem kojeg prijedloga je javni bilježnik Sandra Marinović iz Dubrovnika dana 10. listopada 2024. godine donio rješenje o ovrsi broj Ovr-4486/2024.
2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno izjavio prigovor povodom kojeg je sud rješenjem broj Povrv. 38/25 od 16. svibnja 2025. godine stavio izvan snage spomenuto Rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje, te odredio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.
3. Ovršenik TEHNOGRADNJA d.o.o. podnosi prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-4486/2024 od 10.10.2024. (UPP/OS-Ovr-745/2024), kojim je javni bilježnik Sandra Marinović naložio ovršeniku da u roku od 8 dana od dostave rješenja namiri ovrhovoditelju DUBAC PROMET d.o.o. (20207 Čibača, Dubac 14, OIB 02373377075) tražbinu u ukupnom iznosu od 59.015,00 EUR sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 34.880,00 EUR od 6.6.2024. te na iznos od 24.135,00 EUR od 7.6.2024. do isplate po kamatnoj stopi određenoj za svako polugodište uvećanoj za referentnu stopu za osam postotnih poena, uz dosuđene troškove postupka od 1.930,19 EUR uvećane za zakonske zatezne kamate od dana donošenja rješenja do isplate po stopi uvećanoj za tri postotna poena. Ovršenik u cijelosti i u otvorenom zakonskom roku podnosi prigovor iz svih zakonom predviđenih

razloga, ističući da ovrhovoditelj i ovršenik nisu ugovorili cijenu usluge niti je ovrhovoditelj ovršeniku pružio usluge na temelju kojih bi imao pravo na isplatu iznosa iz rješenja o ovrsi, zbog čega ovršenik nema dugovanja prema ovrhovoditelju.

4. Tužitelj u odgovoru na prigovor navodi da su u potpunosti neistiniti navodi ovršenika iz prigovora da tužitelj nije obavio predmetne usluge. Tužitelj (DUBAC PROMET d.o.o.) je za tuženika (TEHNOGRADNJA d.o.o.) obavljao građevinske radove, i to: radove na gradilištu i priključnoj cesti Bosanka (izmjena tla, iskop i odvoz zemljanog materijala, dovoz i planiranje kamena), radove na gradilištu Mijović – Ilna glavica, radove u Gospinom polju (sanacija ceste), radove na relaciji Bosanka–Osojnik, prijevoz tampana na Gospino polje, dovoz i planiranje šakavca te zasipanje pokosa na igralištu Čibača i drugim navedenim lokacijama. U prilogu se dostavljaju sve dokaznice (računi) za odrađene poslove, a što mogu potvrditi i svjedoci. S obzirom na priloženu dokumentaciju razvidno je da je tužitelj obavio predmetne radove za tuženika, pa se predlaže da se u cijelosti održi na snazi sadržaj rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sandre Marinović iz Blata.
5. Nadalje tuženik u podnesku osporava tvrdnje tužitelja da je za njega obavio usluge navedene u računima br. 28-1-1 od 21. svibnja 2024. i br. 29-1-1 od 22. svibnja 2024., te da su ti računi valjani i osnovani. Tuženik ističe da su tvrdnje tužitelja neutemeljene. Račune je osporio dopisima od 27. svibnja i 12. srpnja 2024. godine jer nisu prethodile ponude, prihvati ponuda, narudžbenice ili ugovori iz kojih bi proizlazilo da je tuženik prihvatio jedinične cijene i ostale uvjete, a količine navedene na računima nisu dokazane obostrano ovjerenom dokumentacijom na dnevnoj bazi rada. Od svih stavki tuženik je prihvatio samo stavku 1. iz računa 28-1-1 te stavke 1. i 4. iz računa 29-1-1, budući da su ih ovjerio gradilišni poslovođa. Ostale stavke nisu bile ugovorene niti odobrene od strane ovlaštenih osoba tuženika, niti je za njihovo izvođenje postojala stvarna potreba. Angažman tužitelja kao kooperanta proveden je protivno internim pravilima tuženika, bez prikupljanja ponuda i odobrenja osnivača i jedinog člana društva. Tužitelja je samoinicijativno angažirao bivši zakonski zastupnik Mario Njavro, povezan s trgovačkim društvom VIA GROUP DUBROVNIK d.o.o., bez znanja vlasnika Maria Zorić i protivno pravilima tuženika. E-mail nadzornog inženjera Damjana Đanovića od 15. srpnja 2024. potvrđuje da Tehnogradnja nikada nije službeno uvela izvođača radova Dubac Promet na gradilište, da su radnici i strojevi bili označeni kao Tehnogradnjini te da investitor nije bio upoznat s daljnjim ugovaranjem s drugim tvrtkama. Nije postojala stvarna potreba za uslugama tužitelja. Na gradilištima su već bili angažirani drugi kooperanti, a materijal s iskopa nije trebalo odvoziti, jer je trebao ostati na gradilištu za ugradnju. Količine navedene na računu znatno premašuju ugovorene količine. Dostavljene prijevoznice i narudžbenice nepotpune su i ne predstavljaju vjerodostojno dokazno sredstvo jer im nedostaju potpisi, podaci o vozačima te

ovjere nadzornog inženjera i ovlaštenih osoba s gradilišta. Primjerci računa koje je tužitelj dostavio također nisu vjerodostojni, jer su bilješke o urednom izvršenju radova i potpisi Marie Njavre dodani naknadno, nakon što on više nije bio ovlašten za zastupanje tuženika. Mario Njavro je radio protivno dogovoru s investitorom PARKING I TO d.o.o. i nakon što je 7. lipnja 2024. prestao zastupati tuženika, a zabranjen mu je bio i prilaz gradilištu. Zaključno, tuženik osporava da bi financijska kartica, izvadak iz knjige izdanih računa i dopis od 28. lipnja 2024. bili dokaz da je izvođenje radova valjano naručeno i stvarno izvršeno. Kao dokaze tuženik predlaže uvid u dopise osporavanja, izvadak iz sudskog registra za VIA GROUP DUBROVNIK d.o.o., zapisnik o primopredaji radova, sporne račune, ponudu i ugovor o izvođenju radova, e-mail Damjana Đanovića te saslušanja svjedoka Marie Zorić, Damjana Đanovića, Vlahe Asanovića, Marie Miličević, Stipe Čepe, Pere Lozice i samog tuženika. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije uz naknadu parničnog troška tuženiku.

6. U odnosu na navode tuženika tužitelj ističe da je sasvim nesporno da je kao kooperant obavljao određene građevinske usluge za tuženika. Dostavio je kompletnu dokumentaciju na kojoj temelji svoje račune, a svaki račun ovjeren je od ovlaštene osobe tuženika. Mario Njavro prestao je zastupati tuženika kao ovlaštena osoba tek 7. lipnja 2024., dok su predmetni računi ovjereni i potpisani 22. i 24. svibnja 2024. godine. Tužitelj je još 12. ožujka 2024. poslao račun br. 13-1-1, na koji je tuženik odgovorio da se stavke koje se odnose na iskop obračunavaju s prijenosom porezne obveze na naručitelja (čl. 75. st. 3.a Zakona o PDV-u). Taj je račun identičan računu br. 28-1-1, s tom razlikom što je u njemu bio uračunat porez koji je tužitelj platio. Tuženik se obratio tek dva mjeseca kasnije sa zahtjevom da se porez makne kako bi ga prebacio na investitora, a u tom trenutku ništa nije osporeno. Tuženik je za predmetno razdoblje platio Gradu Dubrovniku da kamioni u vlasništvu tužitelja mogu ulaziti i izlaziti iz grada, što zasigurno ne bi činio da ti kamioni ne obavljaju posao na njegovim gradilištima. Navodi tuženika o cijenama apsurdni su. Cijena od 7,00 eura po m³ za odvoz i deponiranje, koju tuženik navodi u ponudi prema investitoru, ispod je tržišne i nema nikakve veze s tužiteljem, niti tuženik ima obveze prema tužitelju na temelju ugovora s investitorom. Tužitelj je, naprotiv, pomogao tuženiku da u ugovorenim rokovima ispuni obveze prema investitorima, jer se radovi od 15. lipnja do 15. rujna ne mogu obavljati zbog turističke sezone. Tuženik je imao više otvorenih gradilišta, a tužitelj mu je na njegovu inicijativu pomogao da sve ugovorene poslove završi na vrijeme. Tužitelj predlaže sudu da od tuženika zatraži dostavu Građevinskog dnevnika s utvrđenim situacijama, ovjerenog od ovlaštenog inženjera građevine odnosno voditelja gradilišta, iz kojeg će biti razvidno da je tuženik navedene usluge naplatio od investitora, a sada ih osporava tužitelju. Također predlaže saslušanje vozača kamiona u vlasništvu tužitelja – Vinka Raguže i Boška Ankovića – koji su svaki dan bili na navedenim gradilištima i obavljali predmetni posao. Bitno je istaknuti da se za

predmetne poslove nije slala nikakva ponuda, niti je tužitelj bio glavni izvođač radova pa da bi bilo potrebno formalno uvođenje u posao. Tužitelj je na osobni poziv tuženika pomogao u obavljanju građevinskih radova, a sav se posao obavljao preko narudžbenica – prijevoznica – teretnih listova, u kojima je u svakom dokumentu naznačeno tko je naručitelj, za koje gradilište i kojim vozilom je usluga obavljena. S obzirom na sve navedeno, tužitelj predlaže da se tužbeni zahtjev prihvati i da se tuženika obveže na naknadu parničnog troška tužitelju.

7. Tuženik se očitovao na navode tužitelja te naveo da nije obavljao radove za tuženika kao kooperant jer tuženik nije tražio usluge od tužitelja, tužitelj mu nije uputio ponudu, a tuženik nije prihvatio nikakvu ponudu. Kooperantski radovi na gradilištu Parking Miović nisu bili potrebni jer je tuženik imao dovoljno vlastitih kapaciteta za obavljanje i dovršetak svih radova. Zbog odvoza deponiranog materijala s gradilišta probijeni su ugovoreni rokovi za dovršetak građevinskih radova. Navodno izvršeni radovi od strane tužitelja nisu ovjereni od nadzornog inženjera, niti postoji valjana prateća građevinska dokumentacija koja bi se odnosila na sporne radove. Mario Njavro od 7. lipnja 2024. ne zastupa tuženika. Sporazum o prestanku ugovora o radu potpisao je još 1. svibnja 2024., a do 7. lipnja 2024. trebao je koristiti ostatak godišnjeg odmora te je vratio službeni laptop, pečat, mobitel i vozilo. U tom razdoblju nije bio dužan ni ovlašten obavljati poslove zastupanja, koje je faktički obavljao Mario Zorić, osnivač i jedini član društva. Sporni računi ovjereni su od strane Maria Njavra u vrijeme kada nije bio dužan niti ovlašten zastupati tuženika, skeniranim (ne originalnim) pečatom koji je imao na privatnom laptopu, iako je znao da radovi nisu ugovoreni na valjan način niti da za njih postoji potreba. Suprotno navodima tužitelja, račun br. 13-1-1 nije poslan 12. ožujka 2024., već ga je Mario Njavro osobno donio knjigovođi tuženika 14. svibnja 2024., rekavši da mu dugo stoji u autu. Nakon što je knjigovođa utvrdila da je PDV krivo napisan, račun je ispravljen i upućen tužitelju. Knjigovođa ne vrši likvidaciju računa, već to čine poslovođe i djelatnici zaduženi za praćenje gradilišta. Ispravljeni račun (sada br. 28-1-1) vraćen je tužitelju dopisom od 27. svibnja 2024. zbog nedostatka valjane prateće dokumentacije. Kasnije, 12. srpnja 2024., tužitelj je ponovno dostavio račune s narudžbenicama-prijevoznicama-teretnim listovima koje je potpisao Mario Njavro u vrijeme kada više nije bio zakonski zastupnik ni radnik tuženika. Ta dokumentacija nije vjerodostojna, nije obostrano ovjerena i ne dokazuje da su radovi stvarno obavljeni i odobreni. Datumi na tim ispravama ne odgovaraju dopuštenom razdoblju iz rješenja Grada Dubrovnika, a pojedine se odnose na vozila ili razdoblja za koja nije ishodoeno rješenje. Rješenje od 20. veljače 2024. izdano je na zahtjev Maria Njavra koji nije imao odobrenje tuženika, i to radi prijevoza materijala na gradilište, a ne s gradilišta. Izdani računi nisu dokaz da je tužitelj izvršio usluge. Prema ustaljenom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda i Visokog trgovačkog suda, računi su jednostrane isprave; kada dužnik osporava postojanje poslovnog odnosa, vjerovnik mora

dokazati postojanje tog odnosa i ispunjenje ugovorne obveze. U odnosu na cijenu od 7,00 EUR/m³, tuženik ističe da je tu ponudu investitoru izradio Mario Njavro. Ako je istu cijenu naplatio investitoru, a tužitelju ponudio dvostruko veću, time je svjesno oštetio društvo tuženika. To potvrđuje i tvrdnju o skrivenom dogovoru između Maria Njavra i zakonskog zastupnika tužitelja, povezanih preko društva VIA GROUP DUBROVNIK d.o.o. Radovi navedeni u spornim računima nisu bili potrebni jer je tuženik imao dovoljno vlastitih kapaciteta. Ti radovi nisu pomogli da se ugovoreni radovi na Parkingu Miović završe u roku; naprotiv, zbog odvoza deponiranog materijala nastala je velika imovinska šteta (povećanje ugradnje tampona, dodatno nasipanje, penali od 39.852,25 EUR zbog kašnjenja). Ugovoreni rok bio je 80 radnih dana od 1. prosinca 2023., a radovi su završeni tek u lipnju 2024. Iz okončane situacije i kartice kupca PARKING I TO d.o.o. razvidno je da tuženik nije naplatio sporne iznose od investitora; investitor je zadržao 10.000,00 EUR do otklanjanja nedostataka jer je tužitelj s gradilišta odnio plodnu zemlju. Građevinska knjiga i obračuni nisu vođeni uredno dok je Mario Njavro bio zastupnik. Tuženik se protivi dostavi građevinskog dnevnika kao neprikladnom dokazu te saslušanju vozača Vinka Raguže i Boška Ankovića jer su zaposlenici tužitelja i zainteresirani za ishod spora. Nije postojala nikakva ponuda niti osobni poziv koji bi mogao zamijeniti propisani postupak (izrada i prihvrat ponude, odobrenje, imenovanje poslovođe, dostava obračuna nadzornom inženjeru). Narudžbenice je sam tužitelj izradio i dostavio naknadno 12. srpnja 2024., a potpisao ih Mario Njavro kada više nije radio kod tuženika. Sporni radovi nisu odobreni od nadzornog inženjera. Odvezeni materijal bio je potreban za zasipanje, poravnavanje platoa i uređenje zelenih površina; njegovim otuđenjem tuženiku je nastala šteta.

8. Sud je saslušao predložene svjedoke Boška Ankovića, Vinka Raguža, Maria Njavra, Damjana Džanovića, Stipu Čepa, Pera Lozicu, Jasminu Sarić, Borisa Šimovića, Maria Zorića, Maria Miličevića, Vlahaha Asanovića te zakonske zastupnike Grgu Pavlovića i Laura Zorića. Sud je pregledao isprave priložene spisu.
9. Boško Ankočić je sudjelovao u izvođenju radova na gradilištu "Parking Miović" dulje od mjesec dana kao bakerist za društvo Dubac promet d.o.o., a na posao ga je uputio direktor Grgo Pavlović. Radove je izvodio uobičajeno, bez posebnih upozorenja. Na gradilištu je susretao radnike Tehnogradnje, pri čemu im je Mario Njavro govorio što točno trebaju raditi. Potvrde za izvršene radove uglavnom mu je potpisivao Mario Njavro ili netko od radnika Tehnogradnje idući dan. Surađivao je s Tehnogradnjom i na drugim projektima, poput pristupne ceste Bosanka, igrališta Čibača i Gospina polja. Maria Njavra poznaje nekoliko godina s različitih gradilišta, ali ne zna jesu li Grgo Pavlović i Mario Njavro povezani.
10. Vinko Raguž je na gradilištu "Parking Miović" vozio za Dubac promet d.o.o. uredno i bez problema, a na gradilištu se znalo da izvodi radove za tu tvrtku.

Količine radova obično mu je potpisivao onaj tko je bio prisutan od firme Tehnogradnja, a predmetne radove mu je dosta puta potpisao Mario Njavro, čiju točnu funkciju ne zna. Kao zaposlenik Dubac prometa, za Tehnogradnju je vozio i na gradilištima put za Bosanku, igralište u Čibači i Gospino polje. Maria Njavra upoznao je upravo na gradilištu "Parking Miović".

11. Mario Njavro je u trenutku izvođenja radova na "Parking Miović" bio direktor društva Tehnogradnja te je u dogovoru s vlasnikom Mariom Zorićem angažirao društvo Dubac promet za izvođenje predmetnih radova, pri čemu je Mario Zorić cijelo vrijeme znao za taj angažman i nije postavljao posebna pitanja. Ovlašteni inženjer geodezije Mladen Galinović određivao je količine izvedenih radova snimanjem terena prije i nakon radova, a nakon dobivene dokaznice o količini, Dubac promet d.o.o. je izrađivao fakturu prema ugovorenim jediničnim cijenama, dok je Njavro osobno potpisivao količine. Istaknuo je da je postojao jasan geodetski snimak te da ne zna zašto tuženik nije isplatio radove tužitelju, a potvrdio je i svoj potpis na zahtjevu za izvanrednu uporabu javne površine. Također je naveo da je osnivač društva Viagroup Dubrovnik d.o.o. čiji je osnivač do kolovoza 2024. bio Grgo Pavlović, nakon čega ju je Njavro preuzeo i reaktivirao, napomenuvši da Viagroup nije davao ponude na natječajima na kojima je sudjelovala Tehnogradnja, te da je Dubac promet s Tehnogradnjom surađivao i prije njegovog zaposlenja. Nije mu poznato tko su Asanović obrt i Dubravica d.o.o., a revidirao je jedinične cijene u ponudi za "Parking Miović" jer prvotne nisu bile povoljne za Tehnogradnju.
12. Damjan Džanović je bio nadzorni inženjer kojeg je angažiralo društvo Parking i to d.o.o. na gradilištu "Parking Miović", dok je investitor angažirao Tehnogradnju za izvođenje radova, a za angažman Dubac prometa saznao je tek naknadno. Znao je da je bio jedan bager i da se vršio odvoz, ali ne zna točne količine jer nisu bili u ugovornom odnosu. Nije znao da Dubac promet izvodi radove sve dok se u svibnju ili lipnju 2024. nisu pojavili problemi i dok se nije uključio Mario Zorić, koji je otpustio Maria Njavra i angažirao inženjera Borisa da napravi okončanu situaciju, budući da kamioni nisu imali posebne oznake niti je tko obavijestio nadzor. S Tehnogradnjom je bilo problema jer je istovremeno radila na velikom gradilištu proširenja ceste za Bosanku, što je uzrokovalo kašnjenja i stalno vraćanje građevinske knjige na doradu. Potvrdio je da je zemlja odvezena s gradilišta za arle i nasipni materijal, te da se njegov potpis nalazi na zapisniku o primopredaji radova, ali precizne količine ne zna.
13. Stipe Čepo je na poziv Maria Zorića preuzeo gradilište "Parking Miović" nakon što je investitor poručio Mariju Njavru da više ne dolazi, te je zatekao samo momke iz Tehnogradnje, dok o ranijim radovima Dubac prometa zna samo iz priča. Kada je došao, nitko od voditelja gradilišta iz Tehnogradnje nije bio prisutan, a utvrdio je da je Mario Njavro izvršio dublji iskop nego što je trebalo, pri čemu je nadzorni inženjer priznao iskop samo do 60 cm po troškovniku. Naveo je da je zemlja i materijal od iskopa bio odvezen, iako ga je trebalo ostaviti za zelene površine i sedmi plato, što je prema troškovniku kasnilo i nije bilo potrebno. Dodao je da je tužitelj doveo iskopani materijal sa svog privatnog gradilišta na gradilište Čibača, koji tuženiku nije trebao te je kasnije odvezen u reciklažno dvorište, dok je na gradilištu Bosanka Dubac promet dovezio tampon

i vraćao kameni iskop na Osojnik uz potpisane otpremnice koje su potpisivali Dalibor i drugi.

14. Pero Lozica nema nikakvih saznanja o društvu tužitelja niti o ugovornom odnosu između tužitelja i tuženika, a njegova je supruga inače vlasnica društva koje je suvlasnik predmetnog parkinga. Prije dva ljeta imao je kontakt s tadašnjim direktorom tuženika Mariom Njavrom zbog kašnjenja radova, pri čemu je Njavro stalno prolongirao završetak i konstantno lagao o rokovima, pravdajući se drugim gradilištima s Gradom Dubrovnikom na Bosanci. Zbog kašnjenja i nemogućnosti iznajmljivanja parkinga izgubili su značajan novac, pa su od zadnje situacije uskratili 10.000,00 eura i angažirali drugo društvo da dovrši radove nakon što se Tehnogradnja prestala pojavljivati i ispoštovati dogovore. Radi se o gubicima zbog kojih imaju osnove za tužbu, ali ne žele dodatne komplikacije. Lozica navodi da radove s Tehnogradnjom nije ugovorio on, već Vedran Mijović (direktor društva koje upravlja parkingom), te da on osobno nije bio operativno uključen u radove niti zna išta o kooperantima i eventualnom odvozu materijala s gradilišta, dok mu je Mario Zorić poznat kao vlasnik tuženika s kojim je razgovarao samo jednom kako bi provjerio hoće li radovi uopće biti dovršeni.
15. Jasmina Sarić je zaposlenica Tehnogradnje d.o.o. zadužena za računovodstvo, a njezina jedina saznanja iz ovog predmeta temelje se na knjiženju računa. Uobičajena je praksa da joj račune donosi Josip Butigan, međutim u ovom je slučaju Mario Njavro donio jedan račun uz opravdanje da ga vozi već dva mjeseca i da ga je zaboravio predati. Nakon što ga je zaprimila, utvrdila je određene nedostatke (račun s opisom "prijevoz i iskop" došao je samo uz A4 papir bez odgovarajućih priloga, iako iskop podliježe prijenosu porezne obveze), o čemu je izvijestila vlasnike. Prema uputi vlasnika račun je vraćen, nakon čega je dobila stornirani račun i novi račun koji je ponovno poslan na provjeru i više ga nije dobila. Pregledom poslovnih knjiga utvrdila je da sporni računi (evidentirani kao 29-1 i 28-1) ne postoje u knjigovodstvu, već postoji samo račun koji je naknadno storniran. Također je istaknula da je na oglasnoj ploči Tehnogradnje bila izvješena odluka prema kojoj se za angažiranje kooperanata moralo pribaviti više ponuda, a konačnu je odluku donosio vlasnik Mario Zorić, napomenuvši da dostava računa bez prateće dokumentacije nije uobičajena praksa.
16. Boris Šimović je građevinski inženjer i zaposlenik Tehnogradnje koji nije sudjelovao u izvođenju radova, već je od vlasnika dobio zadatak da zaključi građevinsku knjigu i okončanu situaciju za gradilište Miović na temelju zatečene dokumentacije, i to u razdoblju kada Mario Njavro više nije bio direktor. Tijekom rada pronašao je samo jednu otpremnicu tužitelja Dubac promet koju je potpisao Mario Njavro, ali mu ona nije bila validna jer nije bila sastavni dio građevinske knjige niti je bila popraćena odgovarajućom dokumentacijom. Šimović je osobno kontaktirao zakonskog zastupnika tužitelja kako bi pokušao dogovoriti količine i cijene te ih involvirati u okončanu situaciju, međutim investitor te radove nije prihvatio niti odobrio glavnom izvođaču, istaknuvši da je s gradilišta odvezena zemlja koja je trebala poslužiti za okolišne radove. Šimović je obavio i zadatak s geodetom na Bosanci radi utvrđivanja stanja zbog mogućih sporova, gdje je u građevinskoj knjizi koju je vodila inženjerka Zdravka

našao spornu stavku AB pasice, napomenuvši da Dubac promet ni tamo nije bio naveden u građevinskoj knjizi te da je glavni izvođač na Bosanci oštećen za 50 do 60 tisuća eura zbog nepriznatih radova. Na kraju je potvrdio da Tehnogradnja unatrag dvije godine ne angažira kooperante bez sklopljenih ugovora, da za predmetne odnose nije bilo narudžbenica, te da je s Tehnogradnjom u ugovornom odnosu od 1. lipnja 2024. godine.

17. Mario Zorić je jedini član društva Tehnogradnja d.o.o. te je bivšem direktoru Mariju Njavru odobrio angažiranje Dubac prometa d.o.o. isključivo za manje poslove, ali nikada za radove većeg obima. Zorić za radove Dubac prometa d.o.o. nije znao sve do sredine svibnja 2024., kada je sasvim slučajno sreo Njavra prilikom donošenja računa za kojeg je Njavro tvrdio da ga je držao u autu dva mjeseca. Premda je Njavru dao slobodu u vođenju tri gradilišta (Miović, Bosanka i igralište Župa) uz namjeru potpisivanja menadžerskog ugovora 1. lipnja 2024. Njavro se od ožujka više nije pojavljivao na gradilištima zbog preseljenja u Neum, ostavivši sve radove nedovršenima, zbog čega je umjesto ugovora dobio otkaz. Zorić ističe da za radove tužitelja kod investitora nije bilo dokaznica ni ovjerenih situacija (osim treće koju je izradio Šimović), da je investitor odbio prihvatiti radove i prijetio tužbom zbog kašnjenja i izgubljene dobiti, te da je Tehnogradnja morala dovršiti poslove s minusom kako bi izbjegla štetu. Također je naglasio da Njavro nije razgraničio radove Tehnogradnje i tužitelja, da su otpremnice fiktivne jer je nemoguće u jednom danu odvesti toliko materijala, da procedura odabira kooperanata s prikupljanjem tri ponude nije poštovana, te da s tužiteljem nikada nije sklopljen ugovor ni izdana narudžbenica. Ipak, izrazio je spremnost da tužitelju plati onaj dio radova koje bi mu investitor naknadno priznao, no do dogovora nije došlo jer tužitelj to nije prihvatio.
18. Mario Miličević nije sudjelovao u izvođenju predmetnih radova niti je bio prisutan na spornim gradilištima. Kao direktor tvrtke Dubravica d.o.o., koja se bavi iskopom i odvozom materijala, nema nikakvih konkretnih saznanja o ovom predmetu, osim spoznaje da je prije Tehnogradnje na tom području radio Kortizija. Ističe kako je najveća potražnja za poslovima niskogradnje redovito u razdoblju izvan ljetne zabrane izvođenja radova, koja traje od 15. lipnja do 15. rujna, a Maria Njavra uopće ne pozna.
19. Vlaho Asanović je vlasnik samostalnog obrta koji raspolaže bagerom i kamionom. Kada je saznao da je Tehnogradnja d.o.o. dobila posao na proširenju ceste Bosanka, kontaktirao je Maria Zorića i ponudio mu mogućnost izvođenja dijela radova. Zorić mu je nakon provjere s Njavrom odgovorio da njegov angažman ipak nije potreban jer Tehnogradnja ima dovoljno vlastitih kapaciteta. S tužiteljem i tuženikom je u korektnim odnosima, nudio je radove iskopa na spomenutom proširenju, ali nema nikakvih drugih saznanja o samom predmetu.
20. Grgo Pavlović je zakonski zastupnik tužitelja (Dubac promet d.o.o.) koji se dogovorio za izvođenje usluga prijevoza i iskopa s tadašnjim direktorom tuženika Mariom Njavrom, budući da je Tehnogradnja imala više otvorenih gradilišta i manjak radne snage u jeku sezone niskogradnje prije ljetne zabrane radova. Cijene su dogovorene prema uobičajenim standardima, uz stalni angažman bagera i kamiona po potrebi, pri čemu je Njavro osigurao gradske

dozvole za dva kamiona. Poslovođa tuženika davao je direktne upute radnicima na terenu, a tužitelj je djelovao isključivo kao uslužna djelatnost po pozivu i nalogu bez izravnog kontakta s investitorom. Prvi problem nastao je zbog prijenosa porezne obveze na izdanom računu, koji je nakon dva mjeseca vraćen na zahtjev tuženika, uredno prepravljen i predan u sjedište knjigovodstva uz prisutnost gospodina Butigana, dok su ostali računi poslani pošiljkom. Smatra da tuženik račune nije platio isključivo radi izbjegavanja troškova i pokrivanja vlastitih penala prema investitoru. Pojasnio je da se za ovakve usluge ne sklapaju posebni ugovori već se rad prati prijevoznicama, narudžbenicama i teretnim listovima, dok se obračun kubika iskopa temelji na naknadnim geodetskim snimkama, potvrdivši pritom dugogodišnju suradnju s Tehnogradnjom i raniji istup iz društva Via Group Dubrovnik.

21. Lauro Zorić je zakonski zastupnik tuženika (Tehnogradnja d.o.o.) koji je dužnost direktora preuzeo 1. srpnja 2024., a radove je počeo pratiti od 1. lipnja u vrijeme pregovora o sporazumnom raskidu ugovora s dotadašnjim direktorom Marijem Njavrom. Računi tužitelju nisu plaćeni jer nisu bili popraćeni ugovorom, narudžbenicama, dokaznicama ni otpremnicama, a premda je Njavro bio suvlasnik druge tvrtke s vlasnikom, glavni razlog neplaćanja je nedostatak uredne dokumentacije. Glavni investitor je na gradilištu Mijović zadržao iznos od 10.000,00 eura zbog odvezene plodne zemlje od strane Dubac prometa, dok su na gradilištu Bosanka naplaćeni penali zbog kašnjenja. Inženjer Boris Šimović izradio je okončanu situaciju, no investitori nisu priznali niti platili radove tužitelja, niti su isti evidentirani u građevinskoj knjizi za gradilište Mijović. Tehnogradnja je imala dovoljno vlastitih kapaciteta, a prema internoj odluci vlasnika Maria Zorića od 10. srpnja 2023. godine, za angažiranje podizvođača bilo je obvezno prikupiti tri ponude uz konačnu odluku vlasnika, što u ovom slučaju nije učinjeno. Prijevoznice su dostavljene tek u srpnju 2024. godine, a naknadnim inženjerskim pregledom utvrđeno je da nisu vjerodostojne s obzirom na nerealno velike količine u jednom danu i nedostatak jasnih relacija.
22. Iz provedenih dokaza i iskaza saslušanih svjedoka nedvojbeno proizlazi da je tužitelj Dubac promet d.o.o. za tuženika Tehnogradnja d.o.o. stvarno izveo predmetne građevinske radove poput iskopa, prijevoza i odvoza materijala na spornim gradilištima Parking Miović i ceste Bosanka. Da su radovi stvarno izvedeni potvrđuju iskazi brojnih svjedoka, pri čemu je bagerist tužitelja Boško Anković posvjedočio da je sudjelovao u izvođenju radova na gradilištu Parking Miović dulje od mjesec dana susrećući radnike Tehnogradnje kojima je Mario Njavro govorio što točno trebaju raditi, uz potvrde za izvršene radove koje su mu potpisivali Mario Njavro ili radnici Tehnogradnje, potvrđujući suradnju i na drugim projektima poput pristupne ceste Bosanka, igrališta Čibača i Gospina polja. Vozač tužitelja Vinko Raguž također je potvrdio da je uredno vozio za Dubac promet d.o.o. na gradilištu Parking Miović gdje su mu količine radova obično potpisivali prisutni djelatnici Tehnogradnje i Mario Njavro, vozeći pritom za Tehnogradnju i na gradilištima put za Bosanku, igralište u Čibači i Gospino polje. Nadzorni inženjer investitora Damjan Džanović potvrdio je fizičku prisutnost mehanizacije na terenu navodeći da je znao da je bio jedan bager, da se vršio odvoz, te da je zemlja odvezena s gradilišta za arle i nasipni materijal. Zaposlenik tuženika Stipe Čepo također je potvrdio izvođenje radova na gradilištu Bosanka gdje je Dubac promet d.o.o. dovezio tampon i vraćao

kameni iskop na Osojnik uz potpisane otpremnice koje su potpisivali Dalibor i drugi. Konačno, jedini član društva tuženika Mario Zorić u svom je iskazu neizravno potvrdio da su radovi izvedeni, budući da je izričito izjavio kako je izrazio spremnost da tužitelju plati onaj dio radova koje bi mu investitor naknadno priznao, čime je potvrdio izvršenje poslova na terenu.

23. Dakle, iz provedenog dokaznog postupka i utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da su stranke u obvezno pravnom odnosu iz osnove ugovora o djelu iz čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, dalje u tekstu: ZOO). Stoga je tuženik kao naručitelj usluga, dakle dužnik u ovom obvezno pravnom odnosu, temeljem čl. 65. st. 1. ZOO-a dužan svoju obvezu plaćanja naknade tužitelju za obavljene usluge izvršiti u cijelosti, te mu platiti zateznu kamatu od dospijeća do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za 8 postotnih poena (čl. 29. st. 2. ZOO-a).
24. Iz iskaza svjedoka, kao i iskaza tadašnjeg zakonskog zastupnika tuženika, pa i samog vlasnika tuženika radnici tužitelja su izvršavali poslove za koje je tuženik ishođivao i gradske dozvole, a radove je u ime tuženika naručio tadašnji zakonski zastupnik i direktor Mario Njavro, koji je u trenutku naručivanja i izvođenja radova nesporno bio ovlaštena osoba za zastupanje tuženika, te je osobno ovjeravao i potpisivao količine i dokumentaciju. Za naveden radove su ispostavljeni računi broj 2004-01-1-28 i broj 2024-01-1-29. Podnošenje kaznene prijave protiv bivšeg direktora Marija Njavra potpuno je irelevantno za ovaj građevinskopravni spor, kao i svi dokazi koji su priloženi nakon zaključenja prethodnog postupka jer isti ne pobijaju činjenicu da su radovi izvedeni od strane tužitelja. Eventualno kršenje internih akata tuženika poput odluke vlasnika o obvezi prikupljanja tri ponude ili interna razmimoilaženja i sporovi između sada bivšeg zakonskog zastupnika i vlasnika tuženika predstavljaju unutarnje pitanje organizacije poslovanja tuženika, te interna razmimoilaženja sada bivšeg zakonskog zastupnika i vlasnika tuženika ne mogu biti od utjecaja na tužitelja i njegovu naplatu izvedenih radova. Propusti ili nesređeni interni odnosi ne mogu teretiti savjesnog trećeg tužitelja koji je po pozivu zakonite uprave uredno obavio radove, a ukoliko je bivši direktor Mario Njavro postupao protivno internim pravilima ili na bilo koji način oštetio tuženika, za eventualnu štetu može odgovarati Mario Njavro prema tuženiku u zasebnom postupku, te tužitelj s tim nema ništa.
25. Slijedom izloženog, sud utvrđuje da je tužitelj u cijelosti dokazao osnovanost svog tužbenog zahtjeva, te je tužitelj nedvojbeno izveo radove za tuženika na temelju narudžbe tadašnjeg ovlaštenog zastupnika, zbog čega je tuženik temeljem odredaba o ugovoru o djelu iz Zakona o obveznim odnosima dužan platiti traženi iznos u cijelosti zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka.
26. Sukladno određenom postavljenom zahtjevu, vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama za rad i naknadi troškova odvjetnika (NN 138/23, 107/25, dalje u tekstu: OT) sud je našao opravdanim troškove tužitelja kod pristupa na pripremno ročište 17.09.2025. i 12.11.2025., pristup na ročišta (23.01.2026., 27.02.2026., 24.04.2026., 29.05.2026. i 26.06.2026.), te tri podneska

(15.09.2025., 06.10.2025. i 20.02.2026.) i to za svaku radnju od po 1.250,00 eura ili ukupno 12.500,00 eura, te sudska pristojba na presudu u iznosu od 710,15 eura, što sveukupno iznosi 13.210,15 eura.

U Dubrovniku, dana 31. srpnja 2026

SUDAC:

Diana Butigan Granić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka. Žalba se podnosi u tri primjerka putem ovog suda za Visoki Trgovački sud u Zagrebu RH. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo pod uvjetima iz članka 467. ZPP

DNA:

- e-oglasna ploča
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-721d4**

Kontrolni broj: **0e89a-ca468-cf43f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DIANA BUTIGAN GRANIĆ, L=DUBROVNIK, O=TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.